

Предмет

Жалба, подадена срещу решението, постановено от Първоинстанционния съд (пети състав) на 10 юни 2009 г. по съединени дела ArchiMEDES/Комисия (Т-396/05 и Т-397/05), с което Първоинстанционният съд отхвърля исканията на жалбоподателя, от една страна, да се отмени решението на Комисията за възстановяване на авансово платените суми по договор, обвързващ жалбоподателя, и за компенсиране на нанесените вземания и, от друга страна, да се осъди Комисията да изплати остатъка от предвидената по същия договор субсидия — Неприлагане на принципа *litis denuntiatio* — Отхвърляне на искането за ангажиране на солидарната отговорност на съдоговорителите — Нарушение на правото на защита и на справедлив съдебен процес

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда *Architecture, microclimat, énergies douces — Europe et Sud SARL (ArchiMEDES)* да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 267, 7.11.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 18 ноември 2010 г. — NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB/Европейска комисия

(Дело С-322/09 Р) (¹)

(Обжалване — Държавни помощи — Жалба от конкурент — Допустимост — Регламент (ЕО) № 659/1999 — Членове 4, 10, 13 и 20 — Решение на Комисията да не разглежда по-нататък жалбата — Квалифициране от Комисията на мерки, според което те отчасти не представляват държавни помощи, а отчасти са съществуващи помощи, съвместими с общия пазар — Член 230 ЕО — Понятие за обжалваем акт)

(2011/С 13/22)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB (представители: M. Merola и L. Armati, avvocati)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: L. Flynn и T. Scharf)

Предмет

Жалба срещу Решение на Първоинстанционния съд (първи състав) от 9 юни 2009 г. по дело NDSHT/Комисия (Т-152/06), с което Първоинстанционният съд [понастоящем „Общ съд“] обявява за недопустима жалбата за отмяна на решението на Комисията, съдържащо се в писмата от 24 март и 28 април 2006 г. да не започва процедурата, предвидена в член 88, параграф 2 от Договора за ЕО, вследствие на жалбата на жалбоподателя относно помощите, за които се твърди, че са предоставени на Stockholm Visitors Board AB от шведските органи под формата на различни видове субсидии, отпуснати от град Стокхолм — Актове, подлежащи на обжалване

Диспозитив

1. Отменя Решение на Първоинстанционния съд на Европейските общности от 9 юни 2009 г. по дело NDSHT/Комисия (Т-152/06).
2. Отхвърля повдигнатото от Комисията на Европейските общности пред Общия съд възражение за недопустимост.
3. Връща делото на Общия съд на Европейския съюз за произнасяне по исканията на NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB за отмяна на съдържащото се в писмата от 24 март и 28 април 2006 г. решение на Комисията на Европейските общности да не разглежда по-нататък жалбата, подадена от посоченото дружество по повод държавни помощи, за които последното твърди, че град Стокхолм незаконосъобразно ги е предоставил на Stockholm Visitors Board AB.
4. Съдът не се произнася по съдебните разноски.

(¹) ОВ С 233, 26.6.2009 г., стр. 12.

Решение на Съда (втори състав) от 18 ноември 2010 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof, Австрия) — Pensionsversicherungsanstalt/Christine Kleist

(Дело С-356/09) (¹)

(Социална политика — Равно третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите — Директива 76/207/ЕИО — Член 3, параграф 1, буква в) — Национална правна уредба, която улеснява уволнението на работници, придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст — Цел за насърчаване на заетостта на по-млади хора — Национална правна уредба, която предвижда, че такова право на пенсия се придобива при навършване на 60 години за жените и 65 години за мъжете)

(2011/С 13/23)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Pensionsversicherungsanstalt

Ответник: Christine Kleist

Предмет

Преюдициално запитване — Oberster Gerichtshof — Тълкуване на член 3, параграф 1, буква в) от Директива 76/207/ЕИО на Съвета от 9 февруари 1976 година относно прилагането на принципа на равното третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до заетост, професионалната квалификация и развитие, и на условията на труд (ОВ L 39, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 164), изменена с Директива 2002/73/ЕО — Национална правна уредба, която предвижда, че право на пенсия се придобива при навършване на 60 години за жените и 65 години за мъжете и улеснява уволнението на навършили посочената възраст служители — Уволнение от работодател-публичноправен субект на жена, навършила 60 години и придобила право на пенсия, което е проиктувано от намерението да се насърчава заетостта на по-младите хора

Диспозитив

Член 3, параграф 1, буква в) от Директива 76/207/ЕИО на Съвета от 9 февруари 1976 година относно прилагането на принципа на равното третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до заетост, професионалната квалификация и развитие, и на условията на труд, изменена с Директива 2002/73/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 септември 2002 г., трябва да се тълкува в смисъл, че национална правна уредба, която с цел насърчаване на достъпа до заетост на по-млади хора позволява на работодател да уволнява работниците, придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, при положение че жените придобиват това право на възраст, пет години по-ниска от възрастта, на която то възниква за мъжете, представлява пряка дискриминация, основана на пола, която се забранява от тази директива.

(¹) ОВ С 282, 21.11.2009 г.

Решение на Съда (шести състав) от 18 ноември 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Испания

(Дело С-48/10) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Околна среда — Директива 2008/1/ЕО — Комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването — Условия за разрешаване на съществуващи инсталации — Задължение да се осигури експлоатиране на подобни инсталации в съответствие с изискванията на директивата)

(2011/С 13/24)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представител: A. Alcover San Pedro)

Ответник: Кралство Испания (представител: F. Díez Moreno)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на член 5, параграф 1 от Директива 2008/1/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 година за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването (ОВ L 24, стр. 8) — Инсталации, които могат да окажат въздействие върху емисиите във въздуха, водата и почвата и върху замърсяването — Условия за разрешаване на съществуващи инсталации

Диспозитив

1. Като не е приело необходимите мерки, за да гарантира, че компетентните органи осигуряват в срок до 30 октомври 2007 г. привеждането на експлоатацията на съществуващите инсталации в съответствие с изискванията на членове 3, 7, 9, 10 и 13, член 14, букви а) и б), както и на член 15, параграф 2 от Директива 2008/1/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 година, посредством предоставяне на разрешителни в съответствие с членове 6 и 8 от тази директива или — в случаите, когато това е необходимо — посредством преразглеждане, а в конкретния случай актуализиране на условията, при спазване на другите специални разпоредби на правото на

Съюза, Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по член 5, параграф 1 от посочената директива.

2. Осъжда Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 100, 17.4.2010 г.

Решение на Съда (втори състав) от 9 ноември 2010 г. (преюдициално запитване от Amtsgericht Stuttgart, Германия) — Bianca Purrucker/Guillermo Vallés Pérez

(Дело С-296/10) (¹)

(Съдебно сътрудничество по граждански дела — Компетентност, признаване и изпълнение на съдебни решения по брачни дела и по дела, свързани с родителска отговорност — Регламент (ЕО) № 2201/2003 — Висящи дела — Иск за предоставяне на правото на упражняване на родителските права и искане за постановяване на временни мерки във връзка с упражняването на родителските права по отношение на едно и също дете)

(2011/С 13/25)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Stuttgart

Страни в главното производство

Ищец: Bianca Purrucker

Ответник: Guillermo Vallés Pérez

Предмет

Преюдициално запитване — Amtsgericht Stuttgart — Тълкуване на член 19, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 (ОВ L 338, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 183) — Компетентност на съд на държава членка да се произнесе по иск относно упражняването на родителските права по отношение на дете, което има обичайно пребиваване в тази държава, при положение че преди това съд на друга държава членка е бил сезиран с искане за постановяване на временни мерки в рамките на спор между същите страни и във връзка с упражняването на родителските права за същото дете — Понятието „съд, който първи е сезиран“

Диспозитив

Разпоредбите на член 19, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000, не се прилагат, когато съдът на държава членка, който първи е сезиран със спор във връзка с родителската отговорност, се произнася само по искане за постановяване на временни мерки по смисъла на член 20 от този регламент, докато съдът на друга държава членка, който е компетентен по иска по смисъла на същия регламент, е сезиран по-късно със същия спор, независимо дали искането е за временни мерки или за окончателно решаване на спора.